

ANNA SERRANO EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT MOUJUIS 10a edició (2018-2019)

A l'inici de la residència es va preguntar a l'alumnat què pensaven que era el teatre contemporani i què pensaven què seria En Residència. Al final de la residència se'ls va tornar a preguntar el mateix. Això ho van escriure individualment en un paper i de forma anònima. El tancament de la residència va ser una reflexió al voltant d'aquests temes i d'aquest viatge. Finalment, l'alumnat va voler que quedés constància d'allò que havien escrit.

Transcripció dels escrits de l'alumnat:

El primer guionet correspon a la pregunta "Què creus que serà En Residència?"

El segon guionet correspon a la pregunta "Què creus que és el teatre contemporani?"

AVALUACIÓ DE L'ALUMNAT

Abdelmoghith:

-Setembre: Jo diria que és una optativa que la majoria de la gent li agrada per passar-ho bé i aprendre coses, com habilitats. Espero que sigui una optativa en què es poden aprendre coses ràpid i passant-ho bé. / Juny: En Residència ha sigut una gran diversió durant aquests mesos, he sentit molta felicitat junt amb els companys, ha sigut una gran llibertat en el teatre. He descobert una professió divertida, que es pot aprendre fàcilment.

-Setembre: Teatre contemporani és el que es fa en directe, bé com ara mateix. / Juny: El teatre contemporani, el que sé o crec que sé, és un teatre diferent dels normals, dels típics. Vull dir teatre lliure, actuar amb el públic que participi.

Àlex:

-Setembre: Una activitat enfocada en l'art, sobretot en l'art escènic. / Juny: El projecte En Residència per mi ha sigut una forma de deixar-me anar i de veure el teatre d'una altra forma.

-Setembre: Un teatre que fa les funcions o obres de teatre diferents a les demés. / Juny: Jo crec que és un teatre diferent al teatre normal amb escenari, teló, protagonistes... És la forma que el teatre interactua amb el públic.

Clàudia:

-Setembre: Doncs espero que sigui una oportunitat molt gran per aprendre tot això del món del teatre i l'actuació, ja que és una cosa que m'agrada moltíssim. Amb aquest projecte també aprendré no només a actuar i a dirigir, hi ha moltes altres coses i sobretot vull passar-m'ho superbé amb els meus companys i professor/es de teatre d'aquesta optativa. / Juny: Per mi En Residència ha sigut molt caòtic i especial, he pogut compartir moltes coses amb els meus companys/es. En veritat m'entristeix molt que això s'hagi acabat, perquè ara miro enrere i veig lo bé que ens ho hem passat i a vegades lo malament que ens hem portat, sorry Anna. Crec que per l'Anna no ha sigut feina fàcil ja que som unes complicades i crec que si segueixo escrivint d'això em posaré a plorar.

-Setembre: Crec que és un teatre més estil modern amb el decorat molt abundant i gran i no sé, millor que el clàssic, més animat. / Juny: El teatre contemporani per mi és el teatre modern, on cadascú és qui és (m'estic basant en l'obra) i tot flueix a partir de petits detalls que cada persona aporta al grup i en què a vegades es creen coses sense sentit. Tot és una creació.

Julian:

-Setembre: Espero que aprenguem molt i ho passem molt bé. Aprendre a expressar-nos, etc. / Juny: En Residència ha estat millor del que m'esperava, ho tornaria a repetir amb els mateixos companys i la directora Anna Serrano. 7 o 8 mesos on he après molt.

-Setembre: Crec que el teatre contemporani és l'actual, on el públic participa 360º. / Juny: Jo crec que el teatre contemporani és el teatre que es fa ara, és aquest temps.

Marc:

-Setembre: A En Residència espero fer algun tipus de dansa, teatre lliure, expressions corporals i coreografies. I crec que és una optativa en la qual pots expressar els teus sentiments fent dansa. / Juny: Per a mi En Residència ha estat una experiència inoblidable. És una optativa per mostrar els teus sentiments però artísticament.

També és per tenir més connexió de grup i amistat, si no estem connectats l'obra final no hauria sortit bé. També he descobert que qualsevol lloc és bo per demostrar el treball d'un equip durant tot l'any.

-Setembre: Crec que és un tipus de teatre que barreja diàleg amb dansa contemporània. / Juny: El teatre contemporani

no és com el teatre de tota la vida que la gent es pensa que és perquè no es basa en una història d'un llibre, i els personatges no són diferents sinó que tu mateix t'interpretes, i això fa que tothom sigui el protagonista de l'obra.

Marco:

-Setembre: Una optativa on es fa teatre música, etc. M'agradaria que fos teatre i que no hagi de sortir a parlar.

-Setembre: Teatre on es fan coses contemporànies. / Juny: Un teatre on es fan obres de teatre entre el públic, o potser un teatre en què l'obra sigui de fa molts anys.

Mireia:

-Setembre: Ballar, fer teatre, jocs amb la música, jocs per l'aula, passar-m'ho bé amb els companys. / Juny: Per mi En Residència ha sigut un munt de sensacions i emocions. Aquest curs, gràcies a aquesta optativa ,m'he parlat amb gent que no em parlava i he après a controlar els meus sentiments, i gràcies a l'Anna m'ho he passat molt bé tot i els mals rotllos que hi ha hagut.

-Setembre: Un teatre actual, d'ara. / Juny: Per mi el teatre contemporani és teatre, però que no té ni protagonista, els protagonistes són tots els actors que hi participen, i també que no és una obra de llibre ni res, sinó que és més un diàleg que formen tots.

Miriam:

-Setembre: Espero que En Residència puguem fer teatre de forma creativa i divertida. M'agradaria poder ficar al nostre teatre una part de cadascú. / Juny: Per a mi En Residència ha estat una nova experiència per recordar. Al principi pensava que anava a ser un teatre "normal", i ho poso entre cometes perquè el que hem fet també és normal. Però jo abans pensava que un teatre normal era el que jo estava acostumada a veure, és a dir, una interpretació amb actors. Al final ha acabat sent una obra que té una mica de cadascú de nosaltres. Si m'haguessin dit que el resultat final era aquest no m'ho hagués cregut. Estic orgullosa.

-Setembre: Teatre d'aquesta època, teatre amb noves tecnologies i idees. / Juny: Jo crec que el teatre contemporani és el hem anat veient al llarg del curs. És un teatre on cadascú entén coses diferents, una mica abstracte.

Nathalia:

-Setembre: M'agradaria que tractés el tema de l'actuació, per aprendre més i coses noves. / Juny: Per a mi En Residència ha sigut una experiència inoblidable i molt emocionant que mai oblidaré. Ha sigut la meva primera obra així com més "oficial", en la que he estat en contacte amb el públic i ha estat increïble, he sentit una adrenalina i uns nervis que mai havia experimentat. Estic, o més ben dit, estem TOTS molt agraïts a l'Anna per les experiències que hem pogut viure gràcies a ella, per la relació amb els companys i la confiança que ha creat en nosaltres. Des de sempre m'ha agradat el teatre, però mai vaig pensar que seria així de guai i que em faria sentir tantíssimes coses inexplicables.

-Setembre: El teatre contemporani crec que pot ser un teatre actual amb coses d'ara / Juny: Doncs jo crec que el teatre contemporani és una cosa més abstracta, és a dir, que no té una història concreta, cada persona pot tenir visions diferents i cap pensament està malament. Crec que el teatre contemporani és tot el que vulguis que sigui.

Nerea:

-Setembre: Passar-m'ho bé. Jugar, tocar alguna cosa... Intentar fer una obra. I continuar amb el teatre que faig des de P3. / Juny: Per a mi ha sigut un procés per a ajudar a ajuntar i fer grup.

-Setembre: Amb el cos. / Juny: Per mi el teatre contemporani és una obra diferent on cadascú entén el que vol.

Raquel:

-Setembre: Espero passar-m'ho bé i aprendre coses noves. / Juny: Per mi En Residència ha sigut una experiència entre bona i dolenta, ja que hem passat bons moments junts, però també dolents. Però sé que mai no oblidaré aquesta experiència, ja que ha sigut una cosa que mai havia fet i mai havia imaginat fer. No imagino aquest projecte amb altres persones.

-Setembre: Un teatre no clàssic / Juny: El teatre contemporani és per a mi teatre no tradicional, no és el típic teatre de butaques i escenari al davant, sinó alguna cosa molt més extens. En el teatre contemporani pots fer coses que en un teatre normal no podries fer.

Saori:

-Setembre: Espero que sea muy divertido y activo. / Juny: Creo que la obra ha sido mejor de lo que esperaba, también porque trabajar con nosotros ha sido difícil ya que somos hiperactivos pero Anna y Alicia nos han sabido controlar. Todo lo que hemos hecho en En Residència nos ha ayudado para hacer nuestra obra y nos ha gustado y nos ha salido muy bien, a pesar de que la mayoría de las personas estábamos nerviosas, pero después de los 3 pases que hemos hecho yo por lo menos me siento con un poco más de confianza conmigo.

-Setembre: Creo que se crea un teatro contemporáneo, se trata de crear a los personajes, las frases que van a decir pero en un solo momento. / Juny: El teatro contemporáneo es el teatro "libre" en el que puedes hacer cualquier cosa sin tener que seguir las reglas del teatro normal. Es expresar lo que sientes en los personajes, se sale del teatro que todos alguna vez hemos visto porque nos dejan hacer más cosas.

Soujan:

-Setembre: Aprender teatre, coses esportives. / Juny: Me gustó las cosas de la optativa. Cuando hemos hecho la obra tenía un poco de vergüenza del público, ahora no tengo. Me he sentido feliz. La cebolla es la cosa que más me gustó. Gracias a Anna por divertirnos y enseñarnos.

-Setembre: No ho sé. / Juny: Es guai. Creo que es lo que hemos hecho nosotros.

Wiktoría:

proyecto nuevo en el que he vivido nuevas experiencias y nuevas aventuras. He aprendido muchas cosas sobre el teatro contemporáneo, que es una manera de expresarse a sí mismo. Ver un par de obras de este estilo de teatro me ha gustado mucho, aunque a veces han sido raras y algunos trozos no tenían coherencia.

-Setembre: Teatre Lliure, sense guió. Un teatre que no es fa sempre al mateix lloc. / Juny: El teatro contemporáneo es un tipo de arte donde te expresas a ti mismo a través de una obra. Es una obra en la que no hay guiones y personajes que ser y aprenderse. Y haces de ti mismo.